

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-147/2015

Prishtinë/Priština,

7. februar 2018. godine

U postupku:

V. M.

Žalilac

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu: Beshir Islami, predsedavajući veća, Krassimir Mazgalov EULEX sudija i Isa Kelmendi sudija, odlučujući po žalbi uloženoj na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova, KPCC/D/A/244/2014, (spisi predmeta zavedeni kod Kosovske agencije za imovinu pod brojem KPA22116), od 18. juna 2014. godine, nakon većanja održanog 7. februara 2018. godine, donosi sledeću:

PRESUDU

1. Žalba V. M., uložena protiv odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova br. KPCC/D/A/244/2014, od 18. juna 2014. godine, koja se tiče spisa predmeta zavedenih kod Kosovske agencije za imovinu pod brojem KPA22116, je odbijena kao neosnovana.
2. Odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova br. KPCC/D/A/244/2014, od 18. juna 2014. godine, koja se tiče predmeta KPA22116, je potvrđena.

Činjenično stanje i istorijat postupka

1. Dana 29. januara 2007. godine, V.M. (u daljem tekstu: žalilac) podneo je tužbu Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), tražeći povraćaj poseda nad parcelom br. 7123/2 u površini od 0.19.98 ha, koja se nalazi na mestu zvanom Buzagilak, katastarska opština Prizren (u daljem tekstu: predmetna imovina). Zahtev je registrovan kod KAI pod brojem KPA22116.
2. Žalilac tvrdi da je njegov otac, S. M, koji je preminuo 2. avgusta 2004. godine, kupio predmetnu imovinu od N. D. 18. aprila 1969. godine i da je izgubio posed nad njom 16. juna 1999. godine, usled okolnosti koje su u vezi sa oružanim sukobom na Kosovu između 1998. i 1999. godine.
3. Da bi podržao svoju tužbu, žalilac je dostavio sledeća dokumenta:
 - Kupoprodajni ugovor ov. br. 508/69 od 18. aprila 1969. godine, kojim je navodni nosilac imovinskog prava kupio predmetnu imovinu od D. N. Potpisi strana su overeni od strane Opštinskog suda u Prizrenu.
 - Izvod posedovnog lista od 5. juna 1969. godine, kojim se navodi da je navodni nosilac imovinskog prava naveden kao vlasnik katastarske parcele br. 7123/ 4 površine od 0.06.00 ha.
 - Potvrda o posedovnog lista broj 952-01-2/ 96-302 od 04.09.1996. godine, izdata od strane Opštine Prizren, koja potvrđuje da je katastarska parcela br. 7123/2 u površini od 0.06.00 ha zavedena na ime navodnog nosioca imovinskog prava, Sađuljis Mëdhetovica, do 1986. godine.
 - Izvod iz matične knjige rođenih br. 507/08, koji je izdat 8. novembra 2005. godine, prema kojem je otac tužioca navodni nosilac imovinskog prava, Sađuljis Mëdhetovica.

- Izvod iz matične knjige umrlih br. 40 za 2004. godinu, koji potvrđuje da je navodni nosilac imovinskog prava, Šćepan Mlađanović, preminuo 2. avgusta 2004. godine.
- 3. Izvršni sekretarijat KAI je po službenoj dužnosti pribavio uverenje o pravima nad nepokretnom imovinom br. 7123/2, u kojem se navodi DP “Progres” kao nosilac imovinskog prava nad predmetnom imovinom i uverenje o pravima nad nepokretnom imovinom broj 17458, u kojem se navodi navodni nosilac imovinskog prava kao vlasnik katastarske parcele br. 7770/12 u površini od 0.05.00 ha, ali se nalazi u “Kalaji”, a ne u “Buzagilaku”.
- 4. Iz dokumenata navedenih u paragrafu 3, Izvršni sekretarijat je pozitivno potvrdio samo izvod iz matične knjige umrlih i izvod iz matične knjige rođenih. Verifikacija kupoprodajnog ugovora, izvodi posedovnog lista i potvrda poseda su bili negativni.
- 5. Lična dostava obaveštenja o tužbi 2008. godine bilo je neuspešno. Tokom 2010. godine obaveštavanje i potvrda tužbe su izvedeni objavljivanjem u Biltenu KAI br. 2 i u Kancelariji za imovinu UNHCR-a. Obe publikacije su postavljene 28.12.2010. godine pored ulaznih vrata Opštine Prizren i Opštinskog suda u Prizrenu. Nijedan tuženi se nije obratio Izvršnom sekretarijatu KAI u roku od 30 dana, kako je predviđeno članom 10.2 Uredbe UNMIK-a br. 2006/50, izmenjene i dopunjene zakonom br. 03/L-079 o rešavanju zahteva u vezi sa privatnom nepokretnom imovinom, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu.
- 6. Komisija za imovinske zahteve Kosova (u daljem tekstu: KIZK) je 18. juna 2014. godine u svojoj overenoj odluci KPCC/D/A/244/2014 odbila tužbu. U obrazloženju navedene odluke (stavovi 60, 61), KIZK je utvrdila da Izvršni sekretarijat KAI nije potvrdio nijedan od dokumenata koje je podnosilac tužbe podneo kao originalne i prema, po službenoj dužnosti pribavljenom, uverenju za prava nad nepokretnom imovinom, predmetna imovina je u vlasništvu Društvenog preduzeća. Stoga, KIZK je utvrdila da potraživano imovinsko pravo nije dokazano.
- 7. Dana 31. oktobra 2014. godine odluka KIZK je dostavljena žalioocu. Žalilac je podneo žalbu protiv odluke KIZK 1. decembra 2014. godine.

Navodi žalioaca

8. Žalilac navodi da odluka KIZK sadrži suštinsku grešku, ozbiljno krši materijalno i procesno pravo i zasniva se na pogrešnom i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju. Žalilac predlaže Vrhovnom sudu da odobri žalbu i donese presudu u kojoj se priznaje žaliočevo pravo nad predmetnom imovinom.

Pravno obrazloženje:

9. Nakon pregleda dokumenata iz spisa predmeta i navoda žalioca, a shodno članovima 12 i 13 Uredbe UNMIK-a 2006/50, izmenjene i dopunjene zakonom br. 03/L-079 i člana 194 zakona br. 03/L-006 o parničnom postupku, sud je zaključio da je žalba prihvatljiva. Podneta je u roku od 30 dana, kako je i predviđeno članom 12.1 Uredbe UNMIK-a 2006/50, izmenjene i dopunjene zakonom br. 03/L-079.
10. Na osnovu člana 3.1 UNMIK-ove uredbe 2006/50 dopunjene i izmenjene zakonom br. 03/L-079, žalilac ima pravo na nalog KIZK za povraćaj imovine, pod uslovom da tužilac dokaže pravo vlasništva ili pravo korišćenja privatne imovine, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, i takođe dokaže da on/ona nije u mogućnosti da ostvari to pravo zbog okolnosti koje su direktno povezane, ili proizilaze iz oružanog sukoba koji se desio na Kosovu u periodu između 27. februara 1998. i 20. juna 1999. godine.
11. Žalilac zasniva svoje imovinsko pravo na dokumentima koji nisu pronađeni u okviru odgovarajućih službi na Kosovu. Katastarski podaci pokazuju da je deo imovine koja je predmet ove tužbe evidentirana kao imovina u društvenoj svojini.
12. Prema tome, Vrhovni sud smatra da navodna imovinska prava nisu utvrđena od strane žalioca i da nema dokaza o tome da je predmetna imovina bila pod u posedu žalioca.
13. Vrhovni sud smatra tačnim zaključak KIZK da žalilac nije uspeo da utvrdi svoje imovinsko pravo nad predmetnom imovinom, kao ni gubitak ovog prava neposredno pre ili za vreme trajanja sukoba 1998-1999. godine, i stoga je njegova tužba odbijena.
14. Konačno, Vrhovni sud Kosova utvrdio je da je osporena odluka KIZK doneta nakon potpunog i tačnog utvrđivanja činjeničnog stanja i na osnovu toga su materijalna i proceduralna prava bila pravilno primenjena. Prema tome, žalba se odbija kao neosnovana.

15. S obzirom na prethodno iznete razloge i shodno članu 13.3, podstav (c) UNMIK-ove uredbe 2006/50 dopunjene i izmenjene zakonom br. 03/L-079, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

Pouka o pravnom leku

Shodno članu 13.6 Uredbe UNMIK-a 2006/50, koja je izmenjena i dopunjena zakonom br. 03/L-079, ova presuda je konačna, i ne može se osporiti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Beshir Islami, predsedavajući veća

Krassimir Mazgalov, EULEX sudija

Isa Kelmendi, sudija

Bjorn Olof Brautigam, EULEX notar